

Nr 345.

Av herr **Olsson** i Golvvasta, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande åt köpare av fast egendom av visshet i fråga om fastigheter åvilande frälseskatteränta.

Vid fastighetsaffärer händer det emellanåt, att köparen först efter affärens avslutande får vetskap om att s. k. frälseskatteränta påvilar den fastighet, han förvärvat. Orsaken härtill är den, att frälseskatteränta varken upptages i lagfartsbevis eller i av vederbörande domhavande utfärdat gravationsbevis. Följaktligen finner sig köparen betungad med en alldeles opåräknad avgift, som stundom kan uppgå till avsevärda belopp årligen.

Det enda betryggande sättet att undvika denna uppenbara olägenhet torde vara att söka utfinna en form för frälseskatteräntans införande i gravationsbeviset för den fastighet, varå den vilar.

Med stöd av vad sålunda anförts, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville taga i övervägande, huruvida och på vad sätt visshet kan beredas köparen av fast egendom, huruvida och i vad mån frälseskatteränta åvilar fastighet.

Stockholm den 31 januari 1924.

C. G. Olsson
i Golvvasta.
